

Sygn. akt VIIK 363/13

2Ds. 139/13, 2Ds. 202/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach, VII Zamiejscowy Wydział Karny

z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim

w składzie: Przewodniczący: SSR Maciej Rzewuski

Protokolant: sekr. sądowy Robert Piwnicki

w obecności Prokuratora: nieobecny, zawiadomiony

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013r.

w L. sprawy:

D. S. (1), syna G. i M. z domu Z., urodzonego dnia (...) w D.,

oskarżonego o to, że:

I. w nocy z 30 na 31 marca 2013 roku w O.na ulicy (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. S. (2), P. T.oraz K. S., po uprzednim otworzeniu okiennicy i następnym wybiciu szyby w oknie, dostał się do wnętrza Zakładu (...).skąd zabrał w celu przywłaszczenia 3 sztuki szpul z nawiniętym drutem miedzianym o łącznej wadze co najmniej 20 kg wartości co najmniej 1.000 złotych, oraz butlę o pojemności 12 kg z zawartością gazu technicznego freon o wartości 600 złotych, czym działał na szkodę W. U.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 279 § 1 k.k.,

II. w nocy z 01 na 02 kwietnia 2013 roku w O., woj. (...).pomógł nieletnim D. S. (2)i P. T.w ukryciu roweru marki A., plastikowego pojemnika o pojemności 5 litrów z zawartością oleju (...), czterech plastikowych pojemników o pojemności 1 litra z zawartością oleju (...).oraz plastikowego pojemnika o pojemności 5 litrów z zawartością koncentratu (...) do chłodziw samochodowych o łącznej wartości 250 złotych, które zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, popełnionego na szkodę R. G.i Z. D.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 291 § 1 k.k.,

III. w nocy z 24 na 25 marca 2013 roku w O.na ulicy (...), woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z nieletnim D. S. (2), po uprzednim uniesieniu dachu przy pomocy drewnianego kija, dostali się do wnętrza garażu murowanego skąd zabrali w celu przywłaszczenia 3 metalowe kanistry o pojemności 20 litrów oraz 2 metalowe kanistry o pojemności 10 litrów, powodując straty o łącznej wartości 200 złotych, czym działali na szkodę K. L.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 279 § 1 k.k.,

IV. w nocy z 17 na 18 kwietnia 2013 roku w O., woj. (...).działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnim po uprzednim wyważeniu drzwi od zaplecza baru (...).mieszczącego się przy ulicy (...), dostał się do jego wnętrza skąd zabrał celu przywłaszczenia pieniądze oraz alkohol na łączną kwotę 730 złotych na szkodę K. Z.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 279 § 1 k.k.,

V. w nocy z 21 na 22 maja 2013 roku w O., woj. (...), po uprzednim wyważeniu drzwi sklepu (...) dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe i alkoholowe łącznej wartości 500 złotych oraz pieniądze w kwocie 692 złotych na szkodę P. B.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 279 § 1 k.k.,

R. P. (1), syna S.i J.z domu S. urodzonego dnia (...) w B.,

VI. w dniu 02 kwietnia 2013 roku w O., woj. (...), pomógł w zbyciu M. S.co najmniej 20 kg drutu miedzianego wartości 1.000 złotych przewożąc złom samochodem osobowym marki T. (...) o nr rej. (...) na skup złomu w O.wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego na szkodę W. U.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 291 § 1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego **D. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów i za to skazuje go:

– za czyn z pkt. I. z tym ustaleniem, że został popełniony wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w tym osobą nieletnią, z mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

– za czyn z pkt. II. z tym ustaleniem, że został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 122 § 1 k.w., z mocy art. 122 § 1 kw na karę 200,00 (dwustu 00/100) złotych,

– za czyn z pkt. III. z tym ustaleniem, że został popełniony wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą nieletnią, z mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

– za czyn z pkt. IV. z tym ustaleniem, że został popełniony wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą nieletnią, z mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

– za czyn z pkt. V. z mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone względem oskarżonego D. S. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego D. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora,

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03 kwietnia 2013 roku do 04 kwietnia 2013 roku tj. 2 (dwa) dni i karę łączną pozbawienia wolności uznaje za wykonaną do wysokości 2 (dwóch) dni,

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. S. (1) środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz:

a) pokrzywdzonego K. Z. kwoty 730,00 (siedemset trzydzieści 00/100) złotych,

b) pokrzywdzonej K. L. kwoty 200,00 (dwieście 00/100) złotych,

c) pokrzywdzonego P. B. kwoty 1.192,00 (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt dwa 00/100) złotych,

VI. oskarżonego **R. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 291 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby,

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych D. S. (1) i R. P. (1) środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego W. U. kwoty 1.000,00 (jednego tysiąca 00/100) złotych,

IX. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych D. S. (1) i R. P. (1) środki karne w postaci przepadku korzyści majątkowych w kwotach po 60,00 (sześćdziesiąt 00/100) złotych,

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłat.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt: VII K 363/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 30 na 31 marca 2013 r. przy ul. (...) w O. D. S. (1) wraz z innymi, w tym nieletnimi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń i dostaniu się do wnętrza Zakładu (...), zabrał w celu przywłaszczenia m.in. 3 sztuki szpul z nawiniętym drutem miedzianym o łącznej wadze 20 kg i wartości 1.000 złotych, na szkodę W. U..

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) – k. 81-81v, k. 93, k. 125, k. 321v; zeznania pokrzywdzonego W. U. – k. 17-17v, k. 111v; protokół oględzin – 19-20; protokoły przeszukania – k. 21-23, k. 43-44; protokół zatrzymania rzeczy – k. 45-47)

W nocy z 1 na 2 kwietnia 2013 r. w O. D. S. (1) wraz z pozostałymi sprawcami uprzednio dokonanej kradzieży przekazał wyżej wymienione 20 kg drutu miedzianego M. S..

(dowody: wyjaśnienia oskarżonych D. S. (1) – k. 81-81v, k. 93, k. 125, k. 321v i M. S. – k. 78-78v, k. 130-132)

W dniu 2 kwietnia 2013 r. w O. R. P. (1) pomógł M. S. w zbyciu 20 kg drutu miedzianego o wartości 1.000 złotych, przewożąc go samochodem osobowym marki T. (...) o nr rej. (...) do skupu złomu O..

(dowody: wyjaśnienia oskarżonych R. P. (1) – k. 136, k. 322 i M. S. – k. 78-78v, k. 130-132; zeznania świadków J. L. – k. 54v i K. S. – k. 62v-63; faktura – k. 48; protokół zatrzymania rzeczy – k. 57-59; umowa kupna-sprzedaży – k. 60)

Udzielając pomocy M. S. R. P. wiedział, że

przewożony w zamiarze zbycia drut miedziany został uprzednio uzyskany za pomocą czynu zabronionego, dokonanego na szkodę W. U..

(dowody: wyjaśnienia oskarżonych R. P. (1) – k. 136, k. 322 i M. S. – k. 78-78v, k. 130-132)

Za pomoc w sprzedaży miedzianego drutu R. P. (1) otrzymał od M. S. pieniądze w kwocie 60,00 złotych. Kwotę tę R. P. (1) przeznaczył na zakup paliwa samochodowego.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonych R. P. (1) – k. 136, k. 309v, k. 322)

R. P. (1) jest z zawodu informatykiem, obecnie osobą bezrobotną, na utrzymaniu rodziców. Wymieniony nie był dotychczas karany sędownie.

(dowody: dane osobopoznawcze – k. 138; zapytanie o karalność – k. 163)

Oskarżony R. P. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(wyjaśnienia oskarżonych R. P. (1) – k. 136, k. 322)

Na rozprawie w dniu 18 września 2013 r. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zamieszczeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby i środków karnych w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę solidarnie z oskarżonym D. S. (1) kwoty 1.000 złotych na rzecz W. U. oraz przepadku korzyści majątkowej w kwocie 60,00 złotych.

(wniosek oskarżonego – k. 322)

Prokurator i pokrzywdzony, prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy, nie sprzeciwili się wnioskowi złożonemu przez oskarżonego (k. 322). Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2013 r. pokrzywdzony W. U. wniósł o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na jego rzecz kwoty 1.000 złotych, solidarnie od wszystkich oskarżonych (k. 309v).

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bartoszycach w oparciu o przepis art. 387 § 1 i 2 kpk uwzględnił wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary oraz środków karnych wskazanych we wniosku, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, gdyż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budziły żadnych wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości (vide: k. 322).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego R. P. (2), w których przyznał się on w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu, dano wiarę. Jego twierdzenia w tej materii są logiczne, szczerze i konsekwentne w całej rozciągłości. Korespondują przy tym z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a uznanym za ujawniony na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r.

Przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu zarzucanego aktem oskarżenia pozostaje w zgodzie ze spójnymi zeznaniami pokrzywdzonego W. U.. Wymieniony zeznał logicznie, które przedmioty zostały skradzione z zakładu (...), jaka była ich ilość i wartość oraz które rzeczy zostały mu zwrócone. Okoliczności wskazane przez pokrzywdzonego korelują w pełni z protokołami: oględzin (k. 19-20), przeszukania (k. 21-23, k. 43-44) i zatrzymania rzeczy (k. 45-47), których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Sąd dał także wiarę zeznaniom dwu pozostałych oskarżonych, tj. D. S. (1) i M. S., albowiem od początku są one logiczne i zbieżne ze sobą oraz z wyjaśnieniami oskarżanego R. P. (1). Podawane przez oskarżonych okoliczności zbycia drutu miedzianego, skradzionego na szkodę W. U., potwierdzają zeznania świadków J. L. i K. S.. Wymienieni są osobami obcymi dla oskarżonego R. P. (1), nie pozostającymi z nim w żadnym konflikcie, a zatem nie mającymi powodów, by składać tendencyjne zeznania określonej treści, narażając się tym samym na odpowiedzialność karną w trybie art. 233 § 1 kk. Poza tym zeznania wymienionych świadków korespondują z dokumentacją w postaci umowy kupna-sprzedaży drutu (k. 60), faktury jego zbycia (k. 48) i protokołem zatrzymania rzeczy (k. 57-59). Treść wymienionych dokumentów, jak też fakt ich sporządzenia zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, nie były przedmiotem polemiki z udziałem którejkolwiek ze stron. Stąd dano im wiarę.

Uwzględniając powyższe, zdaniem Sądu, wina oskarżonego R. P. (1) została w pełni wykazana ujawnionymi na rozprawie dowodami, a polegała na tym, że w dniu 2 kwietnia 2013 r. w O. pomógł w zbyciu M. S. 20 kg drutu

miedzianego wartości 1.000 złotych, przewożąc złom samochodem osobowym marki T. (...) o nr rej. (...) na skup złomu w O., wiedząc, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego na szkodę W. U., czym wypełnił znamiona występku z art. 291 § 1 kk.

Analizując kwestie wymiaru kary za okoliczności łagodzące uznano fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz jego dotychczasową niekaralność.

Do okoliczności obciążających zaliczono natomiast wysoką społeczną szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu, polegającą na udzieleniu pomocy w „upłynnieniu” mienia pochodzącego z przestępstwa.

W tym stanie rzeczy uznano, że wnioskowana przez oskarżonego, kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zamieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby i środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz W. U. kwoty 1.000 złotych, solidarnie z oskarżonym D. S. (1) i przypadku korzyści majątkowej w kwocie 60,00 złotych, są w pełni adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Ze względu na wskazane okoliczności łagodzące, Sąd doszedł do przekonania, że sam fakt skazania wpłynie na oskarżonego wychowawczo i mimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Wobec powyższego Sąd uznał za zasadne wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesić na okres dwóch lat tytułem próby.

Biorąc pod uwagę fakt, że za pomoc udzieloną M. S. w zbyciu mienia uzyskanego z kradzieży, R. P. (1) otrzymał pieniądze w kwocie 60,00 złotych, po myśli art. 45 § 1 kk orzeczono przepadek tej korzyści.

Z kolei na podstawie art. 46 § 1 kk, w oparciu o wniosek złożony przez pokrzywdzonego, Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz W. U. kwoty 1.000 złotych, solidarnie z oskarżonym D. S. (1), dostosowując jej wysokość do rodzaju i rozmiaru szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu. Orzekając przedmiotowy środek karny Sąd miał za uwadze utrwalone w doktrynie stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym: „pogląd że sprawca (paser) pomagający w ukryciu samochodu pochodzącego z przestępstwa nie może odpowiadać w całości za szkodę wyrządzoną tym przestępstwem jest rażąco błędny w świetle ratio legis art. 46 § 1 kk” (vide: wyrok SN z dnia 6 kwietnia 2011 r., III KK 399/10, Lex nr 811861). W ocenie tut. Sądu, prezentowane zapatrywanie Sądu Najwyższego, jest w pełni trafne, choćby i z tego powodu, że chroni pokrzywdzonego przed koniecznością dochodzenia od pasera roszczeń majątkowych w żmudnym procesie cywilnym.

Kierując się aktualną sytuacją materialną oskarżonego i jego możliwościami zarobkowymi na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił go od kosztów sądowych, w tym opłaty.

Na oryginale właściwy podpis